

Jeg mener i øvrigt, at det, der står om ernæringslære, hører under skolerne, det falder overhovedet ikke under det her.

Og med hensyn til tilsætningsstoffer: Undskyld, dér kom jeg til at grine en anelse, for vi har haft så meget diskussion i Europaudvalget om tilsætningsstoffer. Og jeg erindrer godt, hvad det var for nogle tilsætningsstoffer, der var sværest at få igennem: det var blånelsen til fetaosten, som var et dansk ønske, og det var de røde pølser, som også var et dansk ønske, og alle partier sagde: Ih, jamen det er vi nødt til!

Så det er nok et EU-spørgsmål. Men vi skal altså også prøve på at være en anelse realistiske. Fremskridtspartiet går ikke ind for, at man bare bruger tilsætningsstoffer for fornøjelsens skyld, eller for noget som helst, der kan være sundhedsskadeligt. Det er ikke det, jeg siger. Jeg siger bare, at det her er et EU-spørgsmål.

Vi vil selvfølgelig arbejde konstruktivt med forslaget, men vi vil altså også have lov til at sætte et spørgsmålstejn ved nogle af tingene. Og dermed har vi altså heller ikke sagt, at alt, hvad der kommer fra fødevarerministeren fra nu af, siger Fremskridtspartiet jublende ja til og klapper i vores små hænder. Det kan ministeren være helt rolig og tryk ved.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

To ting til fru Annette Just:

For det første om spørgsmålet om væksthjælp, der ikke er antibiotiske: Nu skal man altså lige være opmærksom på, at den mest brugte af dem, som ikke er antibiotiske væksthjælp, er kræftfremkaldende. Det fik EU lige i hovedet igen, da vi havde sagen om hormoner i forhold til USA, at man ikke kunne forstå i USA, at vi kunne have så meget imod hormoner i kødproduktionen, når vi selv brugte den pågældende væksthjælp, som er kræftfremkaldende. Så det er altså ikke sådan, at bare fordi de ikke er antibiotiske, så er de uden problemer.

Det andet, som jeg gerne vil ind på, er fru Annette Justs tale om, at varedeklARATIONER kan være gode nok, men der er bare ikke plads på emballagen. Der er faktisk en dansk detailhandelskæde, Dansk Supermarked, som har lavet et nyt koncept for varedeklARATIONER, som fortæller alle de ting, der er forbrugerønsker om at få at vide. De fortæller om fremstillingsprocessen, om produktets historie, om fremstillingsmåden, og der er også lavet regler for, hvad

man gør, hvis emballagen i nogle ganske enkelte tilfælde ikke er stor nok.

Man kan altså sagtens have den målsætning. Det er ikke så tit, at Dansk Supermarked, A.P. Møller og SF står på samme side, men da medierne alligevel holder fri hver fredag, kan jeg nok sige det uden den store risiko.

Det er altså vist i praksis, at det kan lade sig gøre, og det kunne man selvfølgelig også kræve lovgivningsmæssigt, så her er der altså grund til at sige: Lovgivningen burde leve op til Dansk Supermarkeds niveau.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne takke for, at jeg blev gjort opmærksom på, at der også er væksthjælp uden indhold af antibiotika, som det nu er blevet bevist er kræftfremkaldende. Det er jeg helt opmærksom på.

Jeg sagde ikke, at det er alle væksthjælp, som ikke er antibiotiske, der skulle være tilladt. Jeg sagde bare, at der er nogle, der ikke har antibiotika, som måske kan være tilladt, når det bliver bevist, at de ikke er skadelige. Selvfølgelig skal de ikke være skadelige.

Angående mærkning er jeg helt opmærksom på, at der er nogle, der har prøvet på at give mærkning på simpelt hen alt, hvad der overhovedet findes. Her sagde jeg i al fredsommelighed, at jeg godt kan gå ind for et forslag, der siger: Vi skal have nogle letgenkendelige mærker. Jeg har også prøvet at stå og kigge på alle mulige mærkelige forkortelser for det, der kan være tilsat, og ærligt og oprigtigt: Man forstår ikke en plidder af det, hvis man ikke ligefrem er blevet allergisk over for noget og har fundet de numre frem, som man ikke kan tåle. Derfor synes jeg, at en letforståelig mærkning ville være bedre.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det deklareringskoncept, som jeg taler om, er ikke spor svært forståeligt. Der står f.eks., hvilket land varen kommer fra. Hvis det er kalvekød fra Irland, står der kalvekød fra Irland. Det tror jeg, at selv fru Annette Just ville kunne forstå.

Der står på varen, hvornår den er produceret, nemlig en produktionsdato – det kunne være den 17. november 1997 – i stedet for, som det alt for tit er i dag, at det er længste holdbarhed, der står. Forbrugeren ved altså ikke, om varen